

ЛИС МІЖИТ

4

На останньому конгресі УКК забули вибрати
Крайову Раду, яка є верховним органом УКК.

КОЛЯДНИК БЕЗ ГОЛОВИ

Ми готуємось завзято,
 Бо традиція — закон,
 А Різдво — велике свято
 Й кулінарний марафон,
 Та жіноцтво наше гоже
 Робить все, що тільки може:
 Ліпить вушка із грибами
 І наварює борщу,
 (На Свят Вечір — без товщу)
 Треба доброї програми,
 Щоб все вийшло як у мами
 І вареники й кутя,
 Бож у них — ввесь зміст життя!
 Калачі є, студенець,
 Торти, вергуни, узвар,
 Запах їх — різдвяний чар,
 Та на тому не кінець,
 Треба риби, треба хрону,
 Плачем під час марафону,
 Та печем, готуєм, смажимо,
 (Хоч по тому „трупом ляжем“)
 Бо традиція — закон,
 Кулінарний марафон.

І. ЖАК

Коломийки

У Венеції гуділо,
 у Торонті трісло,
 як засідав пан Магочі
 в професорське крісло.

Павле-Равле, вистав роги
 на всі обороги,
 ти підкувся, як конина
 на всі щтири ноги.

У Магочого Павла
 є натура панська:
 ні то руська, ні малярська,
 найбільше — циганська.

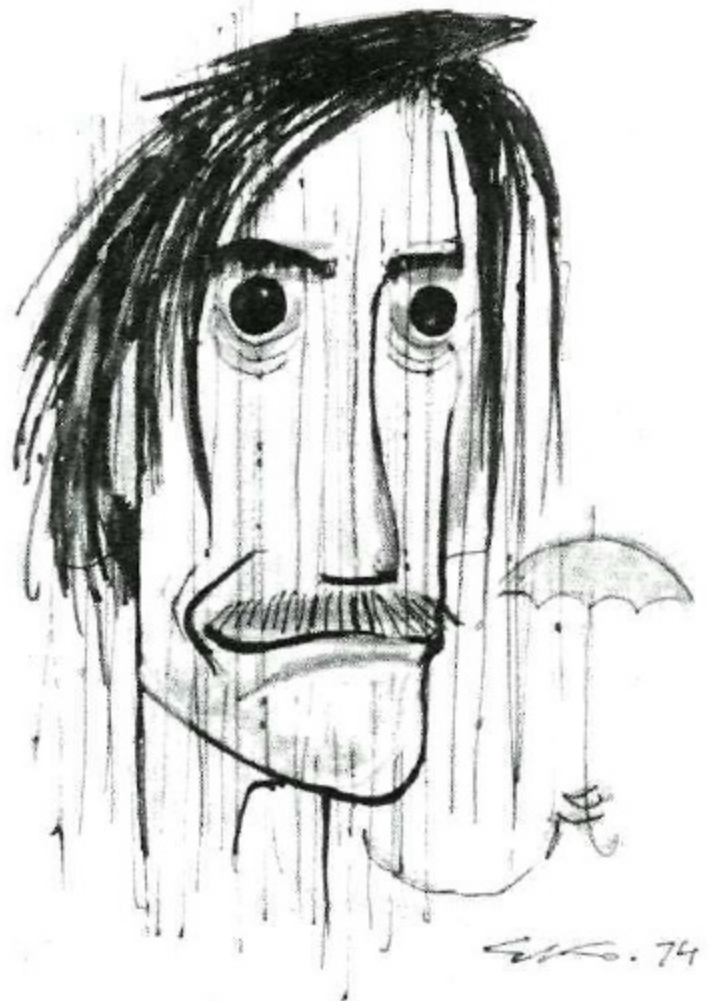
Гамір

ВІСТІ З ТОРОНТСЬКОЇ КАТЕДРИ:

У прилюдному виступі проф. Магочі заявив, що він є новонародженою дитиною. Товариство Українських Професіоналістів і Підприємців уладило йому хрестини, де надано йому ім'я «Магоцький».

Як кажуть, проф. Магочі переживає травму тому, що не виростав у Пласті. Є пропозиція записати його до Новацтва, купивши йому пару пластових штанців «на виріст»...

2

У 25-ЛІТТЯ ТВОРЧОСТІ
 ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

СТЕЛЯ

Встромила зір у стелю,
 Стеля — в мене.
 І я мовчу,
 І стеля — ані слова.
 Як жаль, що в мене стеля не зелена,
 Або — не загадково-фіялкова.

Може б зелена стеля щось сказала,
 Хоч шепотінням першої травиці.
 Може б фіялок барва нагадала
 Мені якісь казкові небилиці.

Навіть жовтенька стеля може б згодом,
 Хоч викликала злість, чи думку втечі!

Вгорі — байдужа стеля,
 Я — під сподом.
 Між нами —
 Кілька метрів порожнечі...

Зоя Когут

Шановний Лисе!

З різних сторін слухаємо відгуків 13-го Конгресу.

Цікаво, що пише «КАТЕДРАЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ» з самої таки Філадельфії, в числі з 26-го жовтня:

Проминули дні 13-го з черги Конгресу УККА і ми щастливо повернулися до дому. Це мабуть одиноке, що можна зачислити до успіху цього Конгресу.

По такому вступі автор нарікає, що наради конгресу відбувалися в неділю вранці, коли делегати обов'язані були бути у церкви. Потім наводить такий випадок:

"Провидіння" має свій братський прапор в державних, синьо-жовтих кольорах, а на державці хрест. Цей прапор позичили, щоб примістити його поміж іншими прапорами, що були на сцені в часі нарад УККА. Та нажаль, знайшлися такі люди, що вважали кінцевим зняти хрест. Нагадується нам, що в нашій поневоленій Україні безбожний окупант усуває хрести

Цікаво, бо якраз у головному органі «Провидіння» було написано, що останній Конгрес був одним з найкращих...

З пошаною
О. Філадельфійський

Дорогий Нанашку — «ЛИСЕ»!

Чи Ти чув таку новинку, що перед Різдвом головний Чіф Опозиції на 13-му Конгресі пан доктор Барановський випустив новий «Колядник Демократичний», і нові «цеголки» ведуть колекти за правопорядок, які різняться тим від визвольноронтовських, що такою новою цеголкою, а радше цеглиною, можна теж оборонитись, в критичному припадку? .. Кажуть, що сесі цеголки запроєктував знаний патріархальний демократ пан інженер Кузик з Трентону, він же також пан редактор «Нашого Голосу».

В разі потреби, вже будеш знати, куди за цим товаром писати.

Сердечно вішную веселої куті за новим і старим календарем!

Гратуюю за конгресовий номер «Лиса»! Аби такий Тобі вдався святочний!

Твій сусід з 9-го б'юку в таборі
«Орлик».

Дорогий Краєне!

Пересилаю нотатку зі «Свободи». Мені здається, що «потьомкінські села» ще не перевелися.

СТРИЯНИН

ЗАВДЯКИ ВІВТІРКОВИМ ТЕЛЕВІЗІЙНИМ дебатам поміж Президентом Картером і президентським кандидатом Роналдом Регеном місто Клівленд набрало нового і гарного вигляду: замітачі вулиць трудилися понад норму, і скрізь по прилюдних місцях посаджено у вазонах нові живі квіти, що має засвідчити перед впливом безлічі важливих відвідувачів і членів засобів масової інформації про живучість цього міста, про його міць і поступ.

Шановний Лисе!

Скажи, батьку, яких засобів уживав предсідник конгресу УКК, що міг цілих три дні провадити зборами і ані разу не мусів «вийти», щоб ані на кілька хвилин не передавати зборів своєму заступникові.

Залізний характер!

ОДИН ІЗ ЗАСТУПНИКІВ

Пане Лисе!

Скажи мені, чому всі наші політичні з'їзди, конференції чи конгреси мусять бути: злосливі, неетичні, уперті, глумливі, нечесні, з'їдливі, нетактовні, негелерантні, крикливі, брехливі, образливі та свинуваті.

Для цієї цілі ми маємо в кожній місцевості пару підготованих предсідників, які беруть «чистоти» оцього вгорі наведеного рівня наших більших збіговищ.

Федь Федорович

Від РЕДАКЦІЇ

«СТУДЕНТИ ТОРОНТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ»

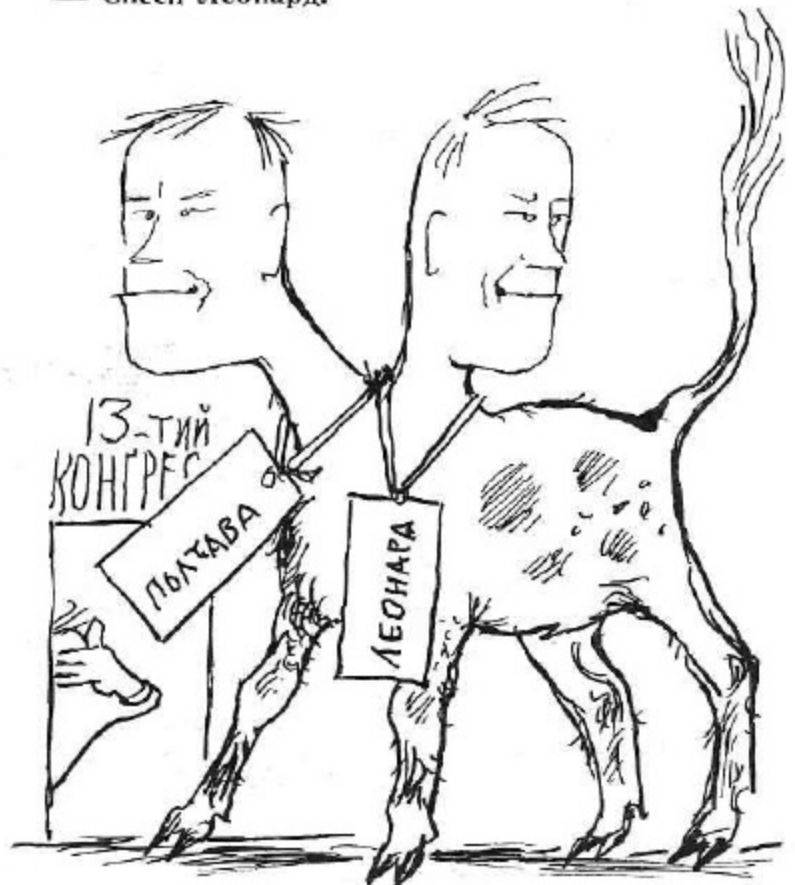

Про «ковбасу» та її ролі на відкритті Українського тижня ми не видумали. Ілюстрацію враз із підписом ми взяли з торонтської газети, яку переслали нам теж студенти.

За решту інформації — дякуємо, але не помістимо, бо треба, щоб хтось відважно їх підписав. Без того ми дописуємо як анонім.

РЕДАКЦІЯ

Леонід Полтава виступав на Конгресі УКК у двох особах. Під своїм літературним прізвищем Леонід Полтава, як теж під правдивим прізвищем — Енсен Леонард.

БИЧОК З ДВОМА ГОЛОВАМИ

ДУМКИ

- Мати про що мовчати — це золото.
- Не тільки розуміння, але й незрозуміння може бути глибоке.
- Зайшов дуже далеко, бо заблудив.
- Поставив собі в житті велику ціль і сховався за нею.
- Навіть віддихати можна штучно.
- Не шукайте засад у виїмках.

● В розмові з кореспондентом «Лиса Микити» меценас Роман Гуглевич заявив, що з моментом, коли він здав до архіву свою вийтівську печатку, в Нью-Йорку вже більше не вибирають вийтів, тільки солтисів.

● Відкриваючи нову малярську галерію «Мааяна» в Нью-Йорку, голова ОМУА скульптор Михайло Черешньовський сказав, що в Старому Заповіті вибраним народом були жиди, а в Новому — повинні бути лемки!

● З Нью-Йорку пишуть нам, що гуморист Ікер не взяв цього року участі в марафонському бігу, бо, виїжджаючи з Союзівки, забув у павільйоні «Гостиниця» свою паличку.

● Довідуємось, що в Гамільтоні, Канада, об'єдналися дві світові організації гуцулів і створили одну — понадсвітню. Сподіваємось, що за світлим прикладом гуцулів підуть також українці.

● Колядуючи перед Різдвом Христовим у Нью-Йорку та околиці, Візантійський хор з Голляндії показав, що навіть участь кількох промовців у його програмі не зуміла пошкодити мистецькому виконанню концерту «візантійцями» д-ра Мирослава Антоновича.

● З Джерві Ситі повідомляють, що незадовго до Різдва на дверях кабінету голови УНСоюзу д-ра Івана Фліса висіла карточка з написом: «Пан головний предсідник в цих днях не приймає — він деколонізує Советський Союз в Інституті пана Джуса».

● У Вацінґтоні розійшлися чутки, що якби д-р Збігнев Бжезінський втратив свою посаду, голова УККА д-р Лев Добрянський зробить його своїм політичним радником, як того, що визнається на політиці і знає українську мову...

● З Чикаґо надходять тривожні вісті, що в цьому «вітряному місті» наші люди вже самі не знають, за що воювати мають: за Україну чи за Церкву, за УККА чи за Патріархат чи за коляду?

Після закінчення XIII-го Конгресу УККА, делегат питається свого сусіда делегата, чи Ви, пане, знаєте, яка професія п. І. Білинського? Знаю — „тробелмейкер“!

Л. Емко

ВІД ІНФЛЯЦІЇ НЕ ВТЕЧЕШ

Зі списку 28-ох Шевченківських медаль, вручених під час 13-ого Конгресу Комітету Українців Канади в Вінніпегу в жовтні ц. р., бачимо, що вже наступила також серйозна інфляція теж і Шевченківських медаль у Канаді.

Не знаємо, яким метром медалістів міряли, але видно, що мірило робили члени Президії КУК.

Борець проти всякої інфляції

ІЗ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ повідомляють, що Кредитівка, а головне її касієр, дуже відмолодилися цього року, бо в офісі працюють нові дуже молоді дівчата. Дехто твердить, що «міссіс Кредитівка» підтримує не тільки чотири угли банку, але також самого відмолодженого пана Касієра.

З АВСТРАЛІЇ

Тут виступала капеля ім. Т. Шевченка,
— співали, басували мов коні норовисті,
— герцював спереду Григорій Китастий!
— слава, слава отаману ревіли на з алі,
— дві тисячі, що розлухли в салі!

П. Х.

РІЗДВО ЧИ ВЕЛИКДЕНЬ

Пригадалась мені побутова картина з долини міста Нью-Йорку з-перед багатьох років, коли-то ще з «старої» церкви св. Юра вмаршувала до книгарні «Сурма» огрядна представниця старшої еміграції, цілком пригадуюча своїм зовнішнім виглядом мою дорогу землячку пані Татушиху...

— Геллов, містер Сурма, — привіталася з власником книгарні паном Сурмачем. — А що то у вас за порядки, що ви під Великдень продаєте ті самі картки, що йдуть на Кріс-мус?.. Я тут вчора у вас була, коли виходила з «поклонів», і купила пару карточок. Думала — великодні. Нині приглядаюся, а вони різдвяні... «Христос Раждається», — стоїть написане на фронті.

— Велл, — задумано потер чоло пан Сурмач. — Степан Руданський писав колись: «Бачили очі, що купували.» То є раз. А подруге, місис, карточки не є мій департамент. Якби вам хтось підміняв слоїк меду з гречаного на липовий, тоді інша справа. Я за се вдповідаю. А за картки, книжки та іншу пропаганду відповідають пан професор Грицай.

— Отой худенький, в окулярах, що так файно пахне парфумою?

— Той самий. Він у нас культурним референтом. Але тепер його немає — пішов пити каву. Коли прийде назад, то вам картки відміняє.

— Ба чи довго треба чекати?

— Велл, то ще не знати... Пани, звичайно, довго п'ють каву: насолоджуються. Але я, на вашому місці будши, не відмінював би сих карток. Ну, подивіться, які вони красні! Як Боже Дитятко всміхається в ясельцях, до Матері маленькі ручки простягає... А Мати Божа також виглядає щаслива, що Бога-Сина породила.

— Так то так, — відхнула землячка. — Тепер-то Вона щаслива, а колись заплаче гіркими сльозами, коли її Сина візьмуть на тяжкі муки-тортури! Як співається у Великим Пості: «Страдальна Мати під хрестом стояла...»

— Тож я і кажу, — підхопив пан Сурмач, — що різдвяні карточки видаються мені веселіші та й приємніші для ока, серця і душі. Та й воно не диво: Різдво Христове, Син Божий народився!

— Але на Великдень воскрес! — підняла вгору палець землячка.

— Велл, — похитав головою пан Сурмач, — воно-то правда, що воскрес, але скільки перед тим намучився, які тяжкі Страсті мусів перенести!

Землячка подумала-подумала а, там махнула рукою:

— Хай буде по-вашому. Не буду відмінювати карточок! Може придадуться на той рік, якщо Господь дозволить щасливо діждатися коляди...

— Щодо того немає найменшого сумніву, — запевнив землячку пан Сурмач. — Тільки мусите, місис, юзувати більше меду.

І к е р .

З ТЕАТРАЛЬНОГО ЖИТТЯ МЕТРОПОЛІ

Під Домом Українськооґ Визвольного Фронту в Нью-Йорку спитали Ліду Крушельницьку:

— По яку холеру ставите що «Чорну Пантеру»?

— Вам на злість! — відповіла пані Ліда.

ЗМІНЕНЕ ПРИСЛІВ'Я. Колись казали: «Надається, як віл до карети».

Тепер говорять: «Надається, як бандерівці до ротачії».

— Як та меншість на Конгресі почала виходити і виходити, то показалося, що вона була більшість.

«ПИЛИП З КОНОПЕЛЬ»

«Веселою точкою» на цьогорічній регіональній конференції був лист д-ра М. Домашевського, голови Гуцульського Дослідного Інституту та редактора журналу «Гуцулія» в Чикаго. Він написав так:

До Комісії Регіональних Дослідів НТШ... На Ваше запитання про звіт з діяльності ласкаво повідомляємо, що ми, гуцули, не належимо до регіональної комісії НТШ, бо гуцули це є окреме плем'я, про що ми не раз писали в нашому журналі «Гуцулія», а тому не можемо дати Вам бажаного звіту про нашу діяльність.» (Чикаго, 3.11.1980).

Виходить, що д-р М. Домашевський не признається до української нації, як це пробували впоїти гуцулам поляки...

Кажуть, що 13 конгрес УККА зродив нових «дисидентів», а саме від... УККА!

Після 13 конгресу УККА маємо тепер аж два ООЧСУ: одне — «очусівське» ООЧСУ і друге — «укаївське» ООЧСУ.

Цьогорічні колядники матимуть непередбачені труднощі, бо їх будуть питатися, чи вони за Білинським, чи проти?

Як підете по "давнтавні"
Поколядувати,
Не забудьте Пані Мушці
"Щедрик" заспівати!

Багато колядників і щедрівників, з бородами і без борід,
за новим і старим календарем, завітає в це Різдво Христо-
ве до "Орхідеї", популярного, артистичного ресторану пані
Мушки Підгородецької в серці українського Нью-Йорку!
Наперед резервуюте собі столики на Зустріч Нового Року!
Гостям раді!

ORCHIDEA RESTAURANT
145 Second Ave., N. Y. City

WALTER KUKURBA
REALTOR®-ASSOCIATE

159 S. Tamiami Dr., N.W.
Port Charlotte, FL 33952

Office: (813) 625-4193
Eves: (813) 629-6027

ПРО ТЕПЛІ ДЖЕРЕЛА ТА ОЗЕРО НА ФЛЬОРИДІ

пишіть до В. Кукурби, а він вишле Вам
брошуру з інформаціями

Хто до "Сурми" раз зайшов,
Все буде ходити!
Хто вживає "Сурми" меду —
Вічно буде жити!

Не можна собі уявити куті на Свят-Вечір без знамени-
того меду, що його можете лиш придбати в цій найстар-
шій на долинні міста Нью-Йорку українській Книгарні "СУР-
МА", яка завжди має на складі дві найважливіші речі, для
духа і для тіла: добру книжку і добрий мед! З Святами і
з Новим Роком "Сурма" бажає Вам щастя, здоров'я і всьо-
го добра!

"SURMA", 11 East 7th Street
New York, N. Y. 10003

Нова радість стала
На душі і серці!
Заспіваймо коляду
Цукорні "Веселці"!

Справді на гарну коляду та щедрівку заслужила собі
Українська Цукорня "Веселка", місце зустрічей молодшого
і старшого покоління на долинні міста Нью-Йорку, знана
з своєї доброї і смачної кухні! З Різдвом Христовим і Но-
вим Роком Цукорня "Веселка" бажає Всім своїм Шановним
Гостям

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Відучи з Колядою, не забудьте нашої адреси:
144, Друга евно, в Пластовому Домі!

Зблизька і здалека
Люди пруть до „ЕКА“!
Це в Нью-Йорку славний
Склад універсальний.

На Ялинку і під Ялинку, за новим і старим календарем,
придбаєте собі в крамниці „ЕКО“ найкращі дарунки, зокрема
прекрасні вироби з України: кераміку, картини, іграшки, ви-
шивки, а далі все, що треба на Свята і по Святах.

Не забудьте придбати собі нову прекрасну платівку

ПІСНІ ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА!

Власник крамниці Теодор Воляшок бажає Вам
Веселих Свят!

ЕКО, 145 Second Ave., New York, N. Y.

СЕЛЕПКАМ

Ти селепко, я селепко,
Оба — політичні.
Ми на спілку покінчили
Школи дві публічні.

ПОЛІТИКАМ

У політиці — ми биті!
Всюди били, як зловили,
При чужім кориті.

М. М.

Сусіди

— Чи я віддав вам граблі ми-
нулого тижня?
— Ні, не віддали.
— Що ж я зроблю! Я саме
котів у вас знову позичити.
— Яка сьогодні погода?
— Не виджу, бо дуже за-
чарилось.

Д-ра Я. Рудницького зробили
премієром в УНРаді

ИДУТ СВЕТЛА

Идут Різвені Света і я мушу шос собі купити. Люди купують, ек дурні, а я вже еких пет — шіст років не кушив собі нич ані за грейцар.

Біда йно у тім, жи не знаю, шо маю купувати.

Найперше то я хців купити плащ. Але жона становчо відрадила:

— Маеш, — каже, — аж два на вішеку у клазеді, а ше два у бейзменді, а ше йден далам до клінзера, то нашо тобі ше?

Так жона рахує, а я маю свій инакший рахунок: йден плащ з футерком, добрий на великі морози, другий — зелений — тиж загрубий на теперішню погоду. А тот, жи у бизменді, то зачорний і дуже витко порплі.

Радив мені йден дохтір, абим купив у Тронціка «Гет і шулдир», але я переконав си, жи тото помагає на ноги, ек свербет, а на порплі цавком нездале.

Є ше йден плащ, жи я купив на Гимтремку, ек йно ми приехали до тої Гамерики. Трохи обліз, але сукно, хорооба, ше цавком поридне, навит гудзики блищут си, ек при воську. Порахувати, то є всі петь, лишен шестого нема, бо лишив си у руках пана Строїча, ше ек я його злибав на Карпентері і він мені коротко розповів, чому ми програди Україну.

Отак ми з жонов порахували плащі та й не було вже чога ехати на купно.

Ба, але мене крутит у середині, жи йде Різдво, а я нич собі не купую.

Хіба би купив екийс новий аңцук, жи разом з камизелков, або хоң екус блюзку, абим мав шос нове убрати на Сітній Вечир. Поприходет унук, подивити си, ек дідо ме клати кутю на суфит, то пасувало би, абим мав екийс новий луціфрак.

Але жона і тут узела мя до рапорту.

— Ци ти й здурів, ци ека мара! Маеш тих сутів, і тих

Ой, коляда-колядниця,
Добрі в „Арці; мед-пшениця,
І грибки крайові
До борщу готові!

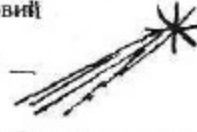

Найновіші книжкові видання, місцеві й європейські, оригінальні платівки, чудові святочні карточки, кераміку, вишивки та багато інших, цінних дарунків під Ялинку можете придбати в цій популярній на долині міста Нью-Йорку українській крамниці

„АРКА“, 48 Схід, 7-ма Вулиця, котрої Власники, Яр. Пастушенко і Р. Поритко, сердечно вітають Вас із Різдвом Христовим і Новим Роком!

Пан Заклинський вже готовий
До різдвяного сезону.
Лиш зайдіть до „Дивдему“ —
Чуда знайдете у ньому!

Идучи з колядою, зараз у близькому сусідстві славного „Лиса Микити“ знайдете цю знану в Метрополії, між своїми і чужинцями, українську галантерійну крамницю та першорядну майстерню елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРИ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ.

які бажають Вам добрих Свят і Щасливого Нового Року,
“DIADEM”, 142 Second Ave., N.Y. City

НАШІ ВИГРАЛИ!

— Котрі наші, Йосипе Йосиповичу!
— Артїсти!

блюзок, і тих, — вібачейте, — порток цалий магазин! Ек порахувати, то двацет ружного калібру висит там у клазеді!

— Кілко нема! — кажу.

— А я си заложу!

— То програеш! Ек є, то, вісімнаціт найбільше!

— То нашо тобі ше?

— Нашо? Аво деякі вже закінсі...

— Почкай. Даст тебе дохтор Жукковский на даету, то й сурдуги будут всамраз.

— Ек маем йти на даету, то ти маеш йти пірша, бо, аді, тримаеш сукенки аж у трох шафах і не носиш.

— Бо ідсі...

І так слово по словю і вже ані сурдуга, ані комизелки купувати не буду.

Але, ба, шос таки купити хочу конче, бо маю свій грейцар і у жони не позичею. Та й «сошил сикторити» йде ми шомісеці ригулярни.

Залишило си, жи хіба купю собі екіс чиривники.

Але ек зачив я вітегати, то з-під лущка, то з-під канаши, і ек порахував, мой, жадний круль у світі не має кілко!... І де тото, і звідки взело си, жи не темлю, коли я тото купував! І жовті, і чорні, і білі, і з хольдеками, і без хольовок, і з обцасами, і без... На літо, на зиму і на дощ... Італійцкі, німецкі і австрияцкі...

А все ше ані раз не зольовані.

Біда — хоч сідай і плач...

А тут Света за плечима, шос бим собі конче купив, шос инакше, жи не знаю шо... Нич не потрібую, хіба пантофлів, бо ті, шо маю, чисто розлазет си, ек тот Укака у Фидиделфії...

Але дочка довідала си і каже:

— Аби сте, тату, пантофлів не купували, бо я вже-юж купилам і дістанете, ек несподіванку під єдинок.

І на несім закінчило си моє купованє.

Бо шо з того, жи Різдво за плечима і люди купують, ек дурні...

На самім остатку, то я би шос запитав си у наших дохторів. А ци годно так бути, аби чоловік від того заслаб, і ци є на тото екіс пігулки?

Бо, аді, чою, жи шос мене ек би нудит у середині...

Екас манколія...

Гриць Зозуля

ПАРТІЇ І СОЮЗИ

**КУДИ НАМ ІВАНІМ — КОЛИ
ВСЕ ВЖЕ МАЄМО
(У 70-ліття БСоюзу)**

Ювілей 70-ліття Братського Союзу в нашому Торонті був успішний. Ювілеї в нас завжди успішні. Найперший його успіх був у тому, що проводив ним наш визначний інструктор компаного м'яча пан Скоцень. Другим успіхом було те, що програма ювілею була двомовна. Третій успіх — виступ голови пана Івана Олексина з головною промовою. Його промова не була про мову, що так дуже вже томить наших слухачів, а про фінанси. Вона була досить коротка й річева. Але, але... він не наголосив те, що мусів сказати наш довголітній алдерман, достойний Василій Бойчук. Він сказав: «Є три чинники, що можуть нас визволити, а це фінанси, політика і спорт». Я посмінувся під стіл. Отверезили мене гучні оплески. Мені було досадно, бо я не фінансист, не політик, ні спортсмен. Я й подумав: не стати було мені на якомусь правому крилі? Або хоч в обороні, коли не на воротах? Гдипнув на Івана Смоля, я заздри йому і співчував, що йому якось вдалось попасти за головний стіл між фінансистів. Куди нам іванам? — подумав я і вийшов за поріг.

Є в нас фінанси, є політика і є спорт. Значить — ми визволені! А чого нема? Чого нам ще хотіти? Так багато в нас політиканти! Я чомусь тепер уявив собі їх гравцями. Стріляють до ворт, але не завжди потрапляють. Хочемо загнати голя, а доля тичить нам дулю. Ну, але маємо фінанси, маємо політику, маємо спорт — ми вже визволені. Куди ж нам іванам, коли все вже маємо? Скажи нам, Лисе Микито!

І. ЧАБАНРУК

ЧУЖА МУДРІСТЬ

Чоловік є слугою часу, а час є його ворогом. (арабське)

З самою мудрістю на торг не ходять. (жидівське)

Далеке джерело не гасить спраги. (муринське)

Ліпше глянути правді в очі, ніж числити на зизувате щастя.

Чоловіків можна навчити мудрости, жінка мусить з нею вродитися.

І між апостолами атеїзму можна знайти Юду.

— Партиїною більшістю ми ухвалили, що ви маєте з'їсти жабу!..

ПРОБА

На пробі в театрі співачка співає арію з оперетки. Хтось питається режисера:

— Що це за арія?

— Котра? Ця, що співає акторка, чи ця, що грає оркестра?

ЗНАЙОМІ

— Я вас не пізнав! Але я останньо дуже змінився.

ВЕНЕРА

— Відріжте їй руки і 50 фунтів з ваги і вона — правдива Венера!

ДУМКА

Не можна збагнути того, що не можна збагнути.

ЗАСІДАННЯ

— Чому ви не були на останнім засіданні?

— Бо засідання тривало так коротко, що я не встигла спізнитися.

ЕПІТАФ

Петро Терціян поет, винахідник, вагабунд, артист, музика, мрійник, і філософ.

Марія Терціян довготерпляча дружина Петра Терціяна.

Зо

ЕПІГРАМА

Віддай Богові, що Боже, — Цісар сам візьме, небоже.

ДОТЕП З УКРАЇНИ

— Де взяли гриби?
— Назбирав у лісі.
— А велика черга?

КАЖУТЬ У ПОЛЬЩІ: Наш цукор є дуже солодкий, але треба за нього солоно платити.

ФАМІЛІЯ

— Маєш братчика?
— Не маю.
— А сестричку?
— Теж не маю
— То з ким ти б'єшся?

МУЗИЧНІ ДОТЕПИ

— Як називається те, коли двоє разом співає?
— Дуель.

— Що то є «секстет»?
— Я знаю, але стидалося сказати...

СОВЕТСЬКИЙ ГУМОР

— Чим закінчиться панування пролетаріату?
— Прочитайте взад «молод серп».

ПРЕС ФОНД

\$25.00 — Н. Н.

\$20.00 — Іван Кедрин-Рудницький

\$12.00 — Р. Ю. Василькевич

\$11.50 — В. Волошин

\$10.00 — Я. і К. Росола, В. П. Дучинський

\$8.00 — М. Комічак, С. Чигула

\$7.00 — Я. Гавкович, О. Громницький, Др. А. Жуковський

\$5.00 — М. Хархаліс

\$4.00 — А. Данило, М. Кузьмінський, В. Оріховський, О. Стовба, М. Форостина

\$3.00 — С. Климкович

\$2.00 — Ю. Боберський, Т. Бойко, І. Вітковський, М. Кохан, С. Луцишин, І. Матвійків,

З. Озарук, І. Петик, С. Рожок, І. Я. Савка, Д. Слопська, Р. Тимчук, В. Яворський, Н. Якимішин.

Щиро дякуємо!

Щиро дякуємо!

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak